

بسم الله الرحمن الرحيم

از حکم حضرت امیرمؤمنان صلوات الله علیه در محضر استاد آیت الله محمد شجاعی

مَنْ حَاسَبَ نَفْسَهُ رَجَحَ

اگر بتوانید عمل کنید توفیق بزرگی است، چیز عجیبی است؛ کسی که نفس خودش را به حساب بکشد، به مقام حساب بیاورد، این آدم منفعت برده است.

هر شب ببینید می توانید، توفیق بالایی است؛ از صبح تا شب را حساب بکنید، در اواسط شب بعد از نماز مغرب و عشاء فکر کنید. از صبح که بلند شده تا آن موقع، با دستورات خدا و رسول و ائمه صلوات الله علیهم اجمعین، پیش رفته و چقدر خطا کرده، همه اش را بیادش بیاورد.

آن وقت که اینها را حساب کرد تصمیم بگیرد فردای آن، خلافتی را که انجام داده، مراقب باشد تکرار نشود، یادش باشد چه مواردی خلاف بوده که تکرار نکند، باز هم شب که آمد حساب کند که آن روز چه کرده، اگر طاعت کرده، شکر کند و آنچه را خلاف کرده تکرار نکند؛ همین طور هر شب ادامه دار انجام بدهد؛ کار سختی است ولی رَجَحَ سود برده است.

خیلی توفیق بالایی است، باید ترسید، اینجور چیزها برای این است که انسان که مُرد، با احکام جدیدی مواجه می شود که به واهمه و خیالش هم خطور نمی کند.

الموتُ بابُ الاِخِرَةِ

کسی چه می داند تا کی زنده است، تا یک ساعت دیگر، یک ساعت هم زیاد است، یک لحظه، وقتش آمد می شود، کسی عمر را تضمین نکرده، مرگ نزدیک است، چیزی که آمدنی است، نزدیک است.

وقتی انسان مُرد، باب آخرت به روی او باز می شود، مانند کسی است که خواب بوده و بیدار می شود؛ وقتی خواب می بینیم با کسانی نشستیم ایم که خیلی وقته مُرده اند ولی در خواب نمی فهمید، وقتی بیدار شدید می فهمید که مرده بودند.

وقتی مرگ فرا رسید متوجه می شویم و حساب و کتاب شدیدی پیش می آید، چیزهایی می بینیم که به ذهنمان خطور هم نمی کرد، چه آتشی بوده که با خودمان از اینجا بردیم و چه حساب و کتاب و بهشتی را با خودمان بردیم.

الناسُ نیامُ قَاذا مَا تُواِئِبُّوا

آتش که آنجا روشن می شود تازه می فهمیم چه چیز عجیبی بوده، بهشت هم همینطور، می فهمد بهشتی که قابل توصیف نیست، این بوده است.

سعیتان بر این نباشد که در دنیا حظّ بیشتری ببرید و خوشگذرانی بکنید، کسانی که سعی بر این دارند، در آخرت چندان حظّی ندارند؛ ولی کسانی که سعی نمی کنند و نمی خواهند که در دنیا حظّ ببرند، در آخرت حظّ بیشتری دارند.

اوفرُ النَّاسِ حَظًّا فِی الْاِخِرَةِ اَقْلُهُمْ حَظًّا فِی الدُّنْیَا

آخرش به این می رسد، به نفس اماره بگویند بنشین سرجایت؛ وقتی نفس چیزهایی می خواهد نگذار شلوغ بکند.